

KØB

KULTUR

15/02/2024 KL. 19:30 | FOR ABONNENTER

Hun lavede kunst om menneskets mørke sider. Lige indtil kroppens instinkter tog over under hendes fødsel

Kunstneren Ida Raselli sætter fokus på naturens sejlivede overlevelsesinstinkt i hendes nye udstilling "Det som ånder" på Horsens Kunstmuseum. Før fandt hun inspiration i menneskets dunkle fremtidsudsigter. Lige indtil hendes fødsel gav hende en oplevelse, hun aldrig havde haft før.

DEL

GIV

GEM PÅ LÆSELISTE

KØB

Ida Raselli dimitterede fra Det Kgl. Danske Kunstakademi i 2023. Foto: Mathias Kristoffer Dyhr Johansen

---

JULIE ASTRID THOMSEN

Naturen ved, hvordan den skal overleve. Og den viden eksisterer også i menneskekroppen. Den erfaring gjorde kunstner Ida Raselli sig, da hun selv gennemgik en graviditet og efterfølgende fødsel.

Før da havde hendes kunstneriske arbejde kredset om dystopi og mørke, men oplevelsen af, at kroppen instinktivt tog over og vidste, hvad den skulle gøre, gav hende håb.

[KØB](#)

For naturen gør, hvad den kan for at overleve, og det håber hun, vi mennesker kan lære af. De tanker kommer blandt andet til udtryk i hendes nye udstilling ”Det som ånder”, der åbnede 3. februar på Horsens Kunstmuseum, og som kan opleves frem til den 7. april.

Vi har her spurgt hende, hvorfor hun pludselig finder inspiration i naturens fightervilje, og hvad hun mener, vi selv kan lære om alt det, der ånder omkring os.

Hvordan fik du ideen om og inspirationen til at arbejde med naturen i din kunst?

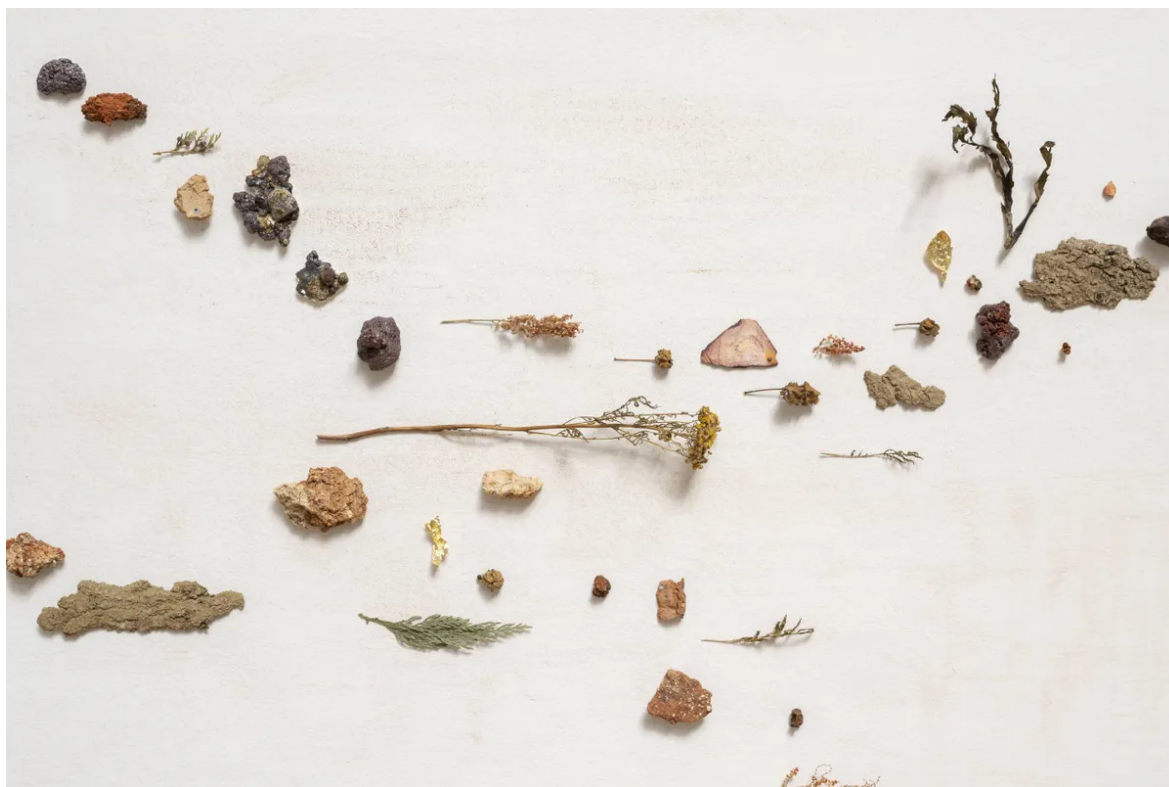
[KØB](#)

nyt spædbarn, fordi det gav mig adgang til en oplevelse, som jeg aldrig har haft før. Det var en proces, som jeg ikke selv havde kontrol over, men hvor min krop viste mig, at den allerede selv vidste noget i forvejen. Min krop vidste godt, hvordan den skulle lave og føde et barn, og da babyen kom ud, vidste den faktisk også godt, hvordan den skulle overleve. Der var en overvældende erkendelse i at opleve, at derinde i min krop boede noget, som godt vidste, hvordan livet skulle udfolde sig. Indtil da havde min praksis kredset meget om dystopierne. Altså hvordan vi overhovedet er mennesker på en planet, som er både ved at tørre ind og blive oversvømmet og virker fremtidsløs. Men oplevelsen af at mærke, at naturen indeholder en form for viden – både i og uden for vores kroppe – ændrede på det.«

Hvad er det, naturen kan, som vi kan lære noget af?

KØB

er det en måde at skærpe min æstetiske sensibilitet på, hvor jeg mærker efter, hvad jeg er draget af, og hvad jeg samler op, og hvordan det forandrer sig over tid. Men det er også en praksis, hvor man både ser ting meget tæt på og langt væk. I udstillingen har jeg nogle elektronmikroskopivideoer af nogle naturelementer, som man ser utrolig tæt på, så man helt mister sansen for skala og ikke er opmærksom på, om man kigger på noget meget småt, noget ude i universet eller noget i egen krop. Naturgenstande kan minde os om, at vi er skabt af det samme materiale som jorden, planten, stenen og stjernerne, og der er et gensidigt afhængighedsforhold med de her ting.«

Værket "som et landskab vil det levende" fra Ida Rasellis afgangsudstilling. Foto: David Stjernholm

Hvad vil du gerne fortælle med din udstilling?

[KØB](#)

forsøge at lave en opbyggelig praksis i stedet for en dystopisk kunstnerisk praksis. Jeg kommer fra en mere skulpturel praksis, hvor jeg lavede kæmpestore, meget tunge skulpturer, som jeg næsten ikke kunne bære, og som tog 100 år at lave. Det var ofte keramiske skulpturer, og det var noget af det, der gjorde, at jeg begyndte at sætte spørgsmålstegn ved, hvad ler overhovedet er. Og det gjorde, at jeg gik ud i naturen og begyndte at grave og også begyndte at samle andre materialer.

Jeg har været på museet i tre uger for at komponere et værk direkte i udstillingsrummet. Jeg har mine materialer med, som jeg har et meget tæt forhold til, fordi jeg har fundet og bearbejdet dem, og jeg kender alle genstandene utrolig godt. Jeg har også været her i Horsens og samle lokale alger og lokalt ler, som jeg bruger i udstillingen.«

Din udstilling hedder "Det som ånder" – hvorfor har du valgt det navn?

»Jeg er meget interesseret i iltproducerende organismer som for eksempel alger. Det er algen, som har skabt vores atmosfære. Det var den første iltproducerende organisme i verden. Algen er især speciel, for hvis den ikke havde været her, ville vi slet ikke eksistere, men lige nu fylder vi så meget kvælstof ud i vores fjorde, at der er så mange alger, at de kvæler alt liv i vandet. Og der er noget komplekst i det, som jeg er draget af. I naturen findes der en vilje til at leve. Algerne bliver ved med at formere sig og overleve. Og det er der noget interessant i for os som mennesker, som er ved at ødelægge vores eget livsgrundlag.«